

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **UNITED BUSES s.r.o.**, IČO: 08813116,
sídlem nám. Přemysla Otakara II. 118/33, 370 01 České Budějovice
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Janem Kotilem
sídlem Krajinská 251/16, 370 01 České Budějovice

proti

žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 00 Praha 1

zastoupen advokátem JUDr. Janem Olejníčkem
sídlem Na Příkopě 853/12, 110 00 Praha 1

o žalobě **na ochranu před nezákonným zásahem** žalovaného ze dne 23. 3. 2023 v 9:15 hod.
spočívajícím ve vybrání kauce ve výši 70 000 Kč od žalobkyně

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně domáhá toho, aby soud vyslovil, že stanovení a vybrání kauce od žalobkyně ve výši 70 000 Kč žalovaným dne 23. 3.

2023 v 9:15 hod. v místě kontroly v Praze, Tomíčková ulice, parkoviště bus, metro Roztyly, bylo nezákonným zásahem.

2. Dne 23. 3. 2023 provedl Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravy, jako orgán státního dozoru, u žalobkyně kontrolu provozování vozidla silniční dopravy osob ve smyslu § 34 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silniční dopravě“). Předmětná kontrola byla provedena v Praze, v Tomíčkově ulici, na parkovišti autobusů v blízkosti vstupu do stanice metra Roztyly. Žalovaný o ní vyhotovil protokol č. j. A/20230323/1/Fk. K námitkám žalobkyně proti jeho obsahu vyhotovil žalovaný dne 18. 4. 2023 dodatek k protokolu o kontrole.
3. Z protokolu o kontrole ve znění jeho dodatku vyplývá, že dne 23. 3. 2023 došlo ke kontrole vozidla Neoplan Tourliner SHD, RZ: X, užitého k provozování pravidelné linkové přepravy osob na lince č. X, č. spoje X, provozované žalobkyní. Řidičem vozidla byl v době kontroly pan O. V. V průběhu kontroly bylo zjištěno, že řidič vozidla nevedl záznamy o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku (viz bod 6 protokolu), resp. neoprávněně vyjmul záznamový list nebo kartu řidiče (viz tamtéž). Tímto jednáním žalobkyně porušila právní předpisy vztahující se k provozování pravidelné linkové přepravy osob.
4. Úřední osoba provádějící kontrolu vyzvala žalobkyni prostřednictvím přítomného řidiče ke složení kaucí dle § 35c odst. 1 zákona o silniční dopravě ve výši 70 000 Kč s tím, že nebude-li kaucí složena, bude žalobkyni zabráněno předmětným vozidlem odjet.
5. Z potvrzení o převzetí kaucí č. 024295 vyplývá, že *„dopravce nemá uhrazeny všechny pohledávky vůči hl. m. Prahy a je tak důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popř. nebylo vůbec možné“*, a že kaucí byla dne 23. 3. 2023 žalobkyní zaplacená.

Žaloba

Absence důvodů pro zákonný výběr kaucí

6. Žalobkyně předně namítá, že ve věci nebyly dány důvody pro výběr kaucí dle § 35c zákona o silniční dopravě. Žalovaný totiž nezjišťoval ani neověřoval zákonné důvody pro vybrání kaucí. Důvodem pro vybrání kaucí může být podezření na vyhýbání se přestupkovému řízení nebo očekávané nepřiměřené náklady spojené s vymáháním případně uložené pokuty. Jejich existence či obava z jejich naplnění podle žalobkyně nevyplývala ani z okolností věci, ani z podmínek, za kterých byla přijímána kaucí a vystavováno potvrzení o jejím převzetí. Z čeho žalovaný, resp. jeho zástupce, dovedl nebezpečí, že se žalobkyně bude vyhýbat řízení o přestupku (bude-li zahájeno) nebo že by vymáhání případné sankce bylo spojeno s neúměrnými náklady či by nebylo možné ji vůbec vymoci, není zřejmé ani z potvrzení o převzetí kaucí. Podle žalobkyně nelze vybrání kaucí odůvodnit případnou existencí neuhrazených dluhů vůči hlavnímu městu Praha, tedy subjektu odlišnému od žalovaného. Tuto skutečnost nelze podle žalobkyně podřadit pod žádný ze zákonných důvodů vybrání kaucí.
7. Újma způsobená složením kaucí je pro žalobkyni menší, než kdyby byla postižena omezením dispozičního práva k předmětnému vozidlu. Z tohoto důvodu přistoupila žalobkyně v zájmu zachování možnosti řádného zajištění přepravy osob na linkách žalobkyně v souladu s udělenou licencí a schváleným jízdním řádem ke složení kaucí prostřednictvím jmenovaného řidiče k rukám žalovaného.

8. Žalovaný podle žalobkyně při stanovení kauce nezohlednil ani kritéria stanovená v § 35c odst. 1 věta poslední zákona o silniční dopravě, zejména potom závažnost, význam a dobu trvání tvrzeného protiprávního jednání.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, neboť kauce byla vybrána oprávněně. Hlavním důvodem pro uložení kauce byla skutečnost, že žalobkyně nemá uhrazeny dluhy vůči žalovanému spojené s jejím předmětem podnikání. Existovalo proto důvodné podezření, že se žalobkyně bude vyhýbat řízení o přestupku, nebo že by případné vymáhání pokuty uložené v rámci řízení o přestupku bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě by nebylo vůbec možné.
10. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně má dluh vůči Regionálnímu organizátorovi pražské integrované dopravy, příspěvková organizace, se sídlem Rytířská 406/10, 110 00 Praha 1, IČO: 60437359 (dále jen „ROPID“), převyšující 1 300 000 Kč. Tato pohledávka vznikla na základě smlouvy o poskytování služeb spojených se zastavením a stáním autobusového spoje na autobusovém stanovišti/zastávce a o povolení parkování č. 564/20 ze dne 2. 2. 2021 (dále jen „Smlouva“) a je v současnosti ze strany ROPID vymáhána po žalobkyni v rámci soudního řízení vedeného u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 15 C 406/2022. Dluh přitom přímo souvisí s výkonem činnosti žalobkyně, tj. se zajišťováním dopravy cestujících.
11. Žalobkyně dále dluží žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za předešlé přestupkové řízení vedené pod sp. zn. S-MHMP 477595/2022, v němž byla rozhodnutím č. j. MHMP 1276604/2022/ODO-SIL/We uznána vinnou za obdobné porušení příslušných právních předpisů, z něhož je podezřelá v tomto případě. Prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva dopravy ze dne 13. 10. 2022, č. j. MD-32826/2022-190/3.
12. Žalovaný zdůrazňuje, že již v předchozím přestupkovém řízení byla žalobkyni uložena povinnost složit kauci, a to ve výši 100 000 Kč, a právě s ohledem na její složení a následné započtení na uloženou pokutu (ve výši právě 100 000 Kč) došlo k uhrazení této pokuty, avšak bez uhrazení nákladů řízení.

Replika žalobkyně

13. Žalobkyně v replice uvedla, že výše dlužné částky ze Smlouvy uzavřené s ROPID i důvody její existence jsou značně nejisté. ROPID je nadto samostatně stojící subjekt odlišný od žalovaného.
14. Žalobkyně má za to, že dosud nezaplacená náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč není dostatečným důvodem pro obavu, že se bude žalobkyně vyhýbat řízení o přestupku, nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popř. nebylo vůbec možné. K tomu dodává, že dluh byl po splatnosti pouze 36 dní.

Ústní jednání soudu

15. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 29. 6. 2023 požádal, aby bylo ve věci nařízeno ústní jednání. Při jednání dne 22. 9. 2023 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalovaný doplnil, že řízení o přestupku v dané věci nadále běží. Dále uvedl, že žalobkyně dosud neuhradila náklady předchozího řízení ve výši 1 000 Kč (uložená pokuta ve výši 100 000 Kč byla uhrazena zápočtem dříve vybrané kauce). Zástupce žalobkyně k tomu

vedl, že žalovaný dosud nepřistoupil k vymáhání nákladů předchozího řízení ve výši 1 000 Kč, nebylo tedy prokázáno, že by toto vymáhání bylo spojeno s nepřiměřenými náklady. Ze skutečnosti, že žalobkyně složila kauci ve výši 70 000 Kč vyplývá, že dostatkem prostředků na úhradu předmětného dluhu po splatnosti disponovala. Zástupce žalovaného reagoval, že výše uvedené toliko dosvědčuje špatnou platební morálku žalobkyně, která pod hrozbou omezení podnikání (znemožnění jízdy autobusu) hradí toliko kauce, ne však již další dlužné částky, s nimiž tato hrozba není spojena.

16. Soud konstatoval, že Protokol o kontrole ze dne 23. 3. 2023 ve znění dodatku ze dne 18. 4. 2023 jakož i Potvrzení o převzetí kauce č. 024295 ze dne 23. 3. 2023 jsou součástí spisu poskytnutého žalovanou, z něhož v nyní projednávané věci vychází, nebude ho proto provádět jako důkaz. Soud dále provedl důkazy navržené žalovanou, a to:

- Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravy, č. j. MHMP 1276604/2022/ODO-SIL/We, ze dne 13. 7. 2022 s vyznačenou doložkou právní moci a vykonatelnosti
- Rozhodnutí Ministerstva dopravy, č. j. MD-32826/2022-190/3/2022, ze dne 13. 10. 2022 s vyznačenou doložkou právní moci, s průvodním dopisem ze dne 21. 12. 2022
- Potvrzení o převzetí kauce ve výši 100 000 Kč, pořadové číslo 024270, ze dne 13. 3. 2022
- Vyrozumění č. j. MHMP 110009/2023/ODO-SIL/We ze dne 16. 1. 2023
- Výpis ze systému Gordic, Saldo pro případ UNITED BUSES s.r.o., ze dne 26. 6. 2023

17. Soud zamítl návrh na provedení důkazu kopiemi seznamu nezaplacených a částečně zaplacených faktur Regionálního organizátora Pražské integrované dopravy, p. o. (ROPID) k datu 21. 6. 2023 pro nadbytečnost (viz níže).

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

18. Podle § 82 s. ř. s. platí, že *„každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“*
19. V projednávané věci se žalobkyně domáhala určení, že stanovení a výběr kauce od žalobkyně ve výši 70 000 Kč žalovaným dne 23. 3. 2023 v 9:15 hod. v místě kontroly, tj. v Praze, Tomíčkova ulice, parkoviště bus, metro Roztyly, bylo nezákonným zásahem.
20. Úvodem soud konstatuje, že žaloba byla podána včas, neboť k tvrzenému zásahu došlo dne 23. 3. 2023 a žalobkyně podala svou žalobu dne 23. 5. 2023, tedy při zachování subjektivní i objektivní lhůty ve smyslu § 84 odst. 1 s. ř. s.
21. Žalobkyně je aktivně legitimována k podání žaloby, neboť v žalobě tvrdí, že postup správního orgánu, v němž spatřuje nezákonný zásah (tj. vybrání kauce), byl zaměřen přímo proti ní.

22. Pasivní legitimace žalovaného je dána tím, že žalobkyní tvrzený zásah provedl kontrolní pracovník žalovaného. Podle § 83 s. ř. s. platí, že *„žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.“*
23. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2017, č. j. 1 Afs 217/2017-34) je pro poskytnutí ochrany podle § 82 s. ř. s. nezbytné kumulativní splnění pěti podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno (5. podmínka). Není-li byt jediná z těchto podmínek naplněna, nelze ochranu poskytnout.
24. Soud předesílá, že nezákonným zásahem nemůže být samotná výzva k uhrazení kauce (tedy stanovení, resp. uložení kauce), ale až její výběr, tedy faktické převzetí peněžních prostředků a jejich následné zadržování, nebo alternativně zablokování či odtahování vozidla (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2014, č. j. 9 As 37/2014-43, či ze dne 3. 12. 2020, č. j. 8 As 103/2020-31, body 19 až 21). Žalobce se proto nemůže úspěšně domáhat nezákonnosti „stanovení“ kauce. Soud se proto nadále zabýval druhou částí navrženého petitu, tedy otázkou zákonnosti „výbrání“ kauce ve smyslu faktického převzetí peněžních prostředků.
25. V nyní projednávaném případě je naplnění podmínky první a druhé (viz 22. bod rozsudku) zcela zřejmé, neboť předmětným výběrem kauce byla žalobkyně nepochybně přímo zkrácena na svých (majetkových) právech. Naplněna je též čtvrtá podmínka, neboť výběr kauce nelze pojímat jako rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., nýbrž je proti němu třeba brojít žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu ve smyslu § 82 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2014, č. j. 9 As 37/2014-43).
26. Vzhledem k tomu, že výběr kauce je zaměřen přímo proti žalobkyni, je splněna i pátá podmínka. Posouzení důvodnosti podané žaloby je tedy zúženo na posouzení naplnění třetí podmínky, tj. zda byl provedený zásah zásahem zákonným či nikoliv.
27. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu, neboť rozhodoval o určení toho, zda zásah byl nezákonný, tedy o deklaratorní zásahové žalobě (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).

Posouzení žaloby soudem

28. Podle § 3a odst. 1 písm. b) zákona o silniční dopravě platí, že *„[t]uzemský dopravce provozující silniční dopravu velkými vozidly, na kterou se v plném rozsahu použije přímo použitelný předpis Evropské unie upravující harmonizaci předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, je povinen zajistit, aby v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím tachografy v silniční dopravě řidič řádně vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, tento záznam měl u sebe a předložil jej při kontrole.“*

29. Podle § 35 odst. 2 písm. h) zákona o silniční dopravě se dopravce dopustí přestupku tím, že nezajistí, aby řidič řádně vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a tento záznam předložil při kontrole, nebo záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku neuchová po stanovenou dobu. Podle § 35 odst. 9 zákona o silniční dopravě lze za přestupek podle odstavce 2 uložit pokutu do 350 000 Kč.
30. Podle § 35c odst. 1 zákona o silniční dopravě jsou orgány Policie České republiky nebo osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru při provádění kontroly a státního odborného dozoru podle tohoto zákona oprávněny vybírat kauci v rozmezí od 5 000 Kč do 100 000 Kč od dopravce, který je podezřelý ze spáchání přestupku podle tohoto zákona nebo kontrolního řádu, *„je-li důvodné podezření, že se budou vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné. Při stanovení výše kauce se přiblíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a rozsahu způsobené škody.“*
31. Podle § 35c odst. 2 zákona o silniční dopravě poučí při výběru kauce orgány Policie České republiky nebo osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru řidiče, který pro účely vybírání kauce zastupuje dopravce, o důsledku vybrání kauce a vystaví ve 4 vyhotoveních
- a) písemné potvrzení o převzetí kauce, ve kterém musí být uveden důvod uložení kauce, její výše a správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o přestupku, a
 - b) protokol o výsledcích kontroly nebo místního šetření.
32. Podle § 35f odst. 2 zákona o silniční dopravě je-li v řízení o přestupku podle tohoto zákona uložena osobě, od níž byla vybrána kauce, pokuta a povinnost k úhradě nákladů řízení, rozhodne správní orgán o započtení složené kauce na zaplacení uložené pokuty a nákladů řízení. Je-li vybraná kauce vyšší než uložená pokuta a náklady řízení, vrátí se část kauce zbývající po započtení kauce na zaplacení uložené pokuty a nákladů řízení osobě, od níž byla vybrána.
33. **Výběr kauce je upraven nejen** (v nyní projednávané věci aplikovatelném) § 35c zákona o silniční dopravě, ale též § 124a a § 125s zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“). Podle § 124a odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích je policista při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích oprávněn vybrat kauci v rozmezí od 3 500 Kč do 50 000 Kč od řidiče, který je podezřelý ze spáchání přestupku podle tohoto zákona, je-li důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné. Obecné závěry judikatury týkající výběru kauce podle zákona o provozu na pozemních komunikacích jsou přitom aplikovatelné i na výběr kauce podle § 35c zákona o silniční dopravě (viz. např. rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2019, č. j. 4 As 143/2019-45, bod 14, či rozsudek Městského soud v Praze ze dne 7. 11. 2019, č. j. 6 A 189/2018-42, bod 26).
34. Při přezkumu písemného potvrzení o převzetí kauce a důvodů pro uložení kauce v něm uvedených lze vycházet ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2014, č. j. 9 As 37/2014-43, podle nichž na institut uložení kauce nelze klást obdobné požadavky jako na odůvodnění rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu a podle nichž postačí velmi stručné vymezení důvodů podezření v tom daném konkrétním

případě. Jinými slovy, potvrzení o převzetí kauce nemusí obsahovat zevrubné odůvodnění ani obšírný popis úvah policisty či osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru vystavující potvrzení. Z hlediska záruk zákonnosti a přezkoumatelnosti je však třeba, aby potvrzení alespoň stručně a v nezbytně nutné míře dávalo odpověď na otázku, z čeho důvodné podezření policisty či osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru pramenilo, a to v souvislosti s konkrétními okolnostmi daného případu. Jen takové zdůvodnění pak řidiči umožňuje polemizovat s oprávněností a důvodností výběru kauce. Zcela obecná a paušalizující vyjádření nemohou být pro odůvodnění výběru kauce dostatečná, neboť neposkytují prostor pro přezkum, zda existovalo v daném momentě důvodné podezření o budoucí nedosažitelnosti podezřelého z přestupku.

35. Uložení kauce podle § 35c zákona o silniční dopravě může mít citelné dopady do právní sféry podezřelého, což se projevuje mimo jiné i tím, že pokud podezřelý z přestupku nesloží kauci jako záruku, že se dostaví ke správnímu orgánu k projednání přestupku, jsou podle § 35j odst. 1 zákona o silniční dopravě policista či osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru oprávněni přikázat řidiči motorového vozidla, aby odjel na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v další jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nebo odtahem vozidla.

36. Z rozsudku NSS ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013-48, vyplývá, že

„na institut uložení kauce nelze klást obdobné požadavky jako na odůvodnění rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Postačí proto srozumitelné a okolnostem věci odpovídající stručné vyjádření, v čem konkrétně policista spatřuje důvodné podezření, že se řidič motorového vozidla podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích bude vyhýbat přestupkovému řízení s přihlédnutím k podmínkám, za nichž je potvrzení o převzetí kauce vystavováno. Uvedený závěr byl sice vysloven ve vztahu k institutu kauce podle § 125a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 19. 2. 2016, ale lze jej vztáhnout také na institut kauce podle § 35c zákona o silniční dopravě, jelikož obě ustanovení upravují situaci, kdy je u osoby podezřelé ze spáchání přestupku důvodné podezření, že bude v jejím případě realizace účelu správního řízení o přestupku ztížena.“

37. V projednávaném případě uvedla osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru v Potvrzení o převzetí kauce, že „dopravce nemá uhrazeny všechny pohledávky vůči hl. m. Prahy a je tak důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné“.
38. Byť je uvedený důvod poměrně stručný, poskytuje konkrétní odůvodnění, jež může žalovaný podrobněji rozvést („dovysvětlit“) v přestupkovém řízení či v nyní soudem projednávané věci (v souladu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 143/2019-45, bod 17, citovanými též ve výše uvedeném rozsudku č. j. 8 As 103/2020-31).
39. V rámci soudního řízení žalovaná v písemném vyjádření k podané žalobě uvedla, že s žalobkyní bylo již dříve vedeno jiné přestupkové řízení. Uvedené doložila rozhodnutím ze dne 13. 7. 2022, č. j. MHMP 1276604/2022/ODO-SIL/We, z něž vyplývá, že žalobkyně byla shledána vinnou ze spáchání přestupku podle § 35 odst. 1 písm. f) a h) zákona o silniční dopravě, kterého se dopustila mimo jiné tím, že v rozporu s § 3a odst. 1 písm. b) zákona o silniční dopravě nezajistila, aby řidič řádně vedl záznam o době řízení vozidla,

bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a měl tyto záznamy u sebe v souladu s nařízením č. 165/2014, za což jí byla uložena pokuta ve výši 100 000 Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Také v tomto řízení byla od řidiče vybrána kauce, a to ve výši 100 000 Kč. Kauce po nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku byla v plné výši započtena na uloženou pokutu. Náklady řízení žalobkyně neuhradila. Dne 16. 1. 2023 zaslal žalovaný žalobkyni přípis (č. j. MHMP 110009/2023/ODO-SIL/We), kterým ji vyrozuměl o započtení kauce a upozornil ji na dosud neuhrazené náklady řízení dle rozhodnutí ze dne 13. 7. 2022, které nabylo vykonatelnosti dne 30. 8. 2022. Náklady řízení však žalobkyně neuhradila ani ke dni 23. 3. 2023, kdy byla vybrána kauce v nyní projednávané věci.

40. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se soud ztotožnil s žalovaným, že žalobkyně neměla v okamžiku výběru kauce uhrazeny všechny závazky vůči němu. Protože žalobkyně dobrovolně neuhradila ani náklady řízení ve výši 1 000 Kč, existovala odůvodněná obava, že problematické může být i vymáhání potenciálně významně vyšší částky vztahující se k nově projednávanému přestupku. Pokud totiž dosud žalobkyně neuhradila žalovanému natolik marginální částku, jakou je 1 000 Kč, tím spíše se může žalovaný oprávněně obávat, že by bylo případné vymáhání jakékoliv další částky značně obtížné, popřípadě zcela neúspěšné.
41. Soud nad rámec nezbytného doplňuje, že žalovaný mohl vzít v úvahu též opakovanost páčání přestupků. Dle komentářové literatury (Bušta, P., Kněžínek, J. Zákon o silničním provozu: Komentář. Wolters Kluwer) lze totiž důvodné podezření z vyhýbání se pozdějšímu řízení dovodit též z opakovaného páčání přestupků: „[...] *důvodné podezření musí být podloženo a policista jeho existenci musí odůvodnit v písemném potvrzení o výběru kauce, které musí splňovat požadavky stanovené v § 124a odst. 3. Důvodné podezření z vyhýbání se pozdějšímu řízení bude možné pojmout zejména z chování samotného podezřelého, ze skutečnosti, že přestupky páčá opakovaně a že mu hrozí pozbytí řidičského oprávnění například pro hrozbu dosažení celkového počtu 12 bodů apod. Naopak samotná hrozba vysoké pokuty nepodložená dalšími důvody nebude pro výběr kauce dostačující.*”
42. Soud uzavírá, že obsah Potvrzení o převzetí kauce byl v souladu se zákonnými požadavky. Žalovaný vyjádřil podezření, že se žalobkyně bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné. Vycházel přitom ze skutečnosti, že žalobkyně měla v okamžiku vybrání kauce neuhrazený závazek vůči žalovanému, který souvisel s dříve spáchaným přestupkem. Obavy žalovaného ohledně vymahatelnosti pokuty pokládá soud ve světle výše vymezených skutkových okolností za opodstatněné.
43. Žalovaný odůvodnil oprávněnost uložení kauce též o dluh žalobkyně vůči Regionálnímu organizátorovi pražské integrované dopravy (ROPID) převyšující 1 300 000 Kč, který vznikl na základě smlouvy o poskytování služeb spojených se zastavením a stáním autobusového spoje na autobusovém stanovišti a o povolení parkování. Tento dluh žalovaný v řízení dokládal seznamem nezaplacených a částečně zaplacených faktur k datu 21. 6. 2023. K uvedeným tvrzením však soud nepřihlédl, neboť dluh je ze strany žalobkyně rozporován a jeho existence je předmětem soudního řízení vedeného u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 15 C 406/2022. V nyní projednávané věci není existence tohoto dluhu podstatná, neboť již existence jiného (nesporného) dluhu vůči žalované vedla k naplnění důvodů pro vybrání kauce (viz výše).
44. Žalobkyně nad rámec výše uvedeného namítala, že žalovaný při stanovení výše kauce nezohlednil kritéria stanovená v § 35c odst. 1 věta poslední zákona o silniční dopravě,

zejména potom závažnost, význam a dobu trvání tvrzeného protiprávního jednání. Zákon v § 35c odst. 1 věta poslední zákona o silniční dopravě stanoví, že „[p]ři stanovení výše kauce se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a rozsahu způsobené škody.“ Svou námitku nijak blíže nekonkretizovala. Neuvedla, z čeho dovozuje, že žalovaný při stanovení kauce nepřihlédl ke jmenovaným kritériím, nespecifikovala žádný rozpor mezi protiprávním jednáním zachyceným ve správním spise a skutečností, nespecifikovala žádné okolnosti, z nichž by mělo vyplývat, že výše kauce byla stanovena nesprávně. Žalobkyně zkrátka blanketně citovala dikci zákona bez poukázání na konkrétní skutkové a právní okolnosti, které se k tomuto ustanovení vztahují a které by osvědčovaly pochybení žalovaného. Soud proto toliko v obecné rovině uvádí, že zákon nevyžaduje, aby žalovaný již v okamžiku vybrání kauce podrobně popisoval závažnost, význam a dobu trvání protiprávního jednání a rozsah způsobené škody. K těmto okolnostem má pouze přihlídnout při stanovení výše kauce. Podrobnější hodnocení těchto okolností pak může být předmětem řízení o přestupku. Žalobkyně výši stanovené kauce nijak nezpochybnila. Za této situace soud nemůže za žalobkyni předjímat, co přesně svojí námitkou zamýšlela, neboť by přestal být nestranným rozhodčím sporu. Námitka nezohlednění výše jmenovaných kritérií proto není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

45. Ze shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 87 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.
46. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch.
47. Žalovaný byl v řízení úspěšný, soud nicméně dospěl k závěru, že mu žádné odůvodněné náklady v soudním řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. V této souvislosti soud odkazuje na závěry rozšířeného senátu uvedené v usnesení ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, v bodě 29: „*Žalované správní orgány [...] mají právo na náhradu účelně vynaložených nákladů přesahujících jejich běžnou úřední činnost. Příkladem může být řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (např. územního plánu) vydaného malou obcí, která nedisponuje odborným personálem ani potřebnými finančními zdroji nezbytnými pro vedení složitého soudního řízení. Odbornou agendu spojenou s pořízením územního plánu zákon svěřuje pořizovateli [srov. § 2 odst. 2 písm. a) stavebního zákona z roku 2006], který však za vydaný územní plán nenese odpovědnost, neboť odpůrcem v řízení před soudem je obec, jejíž zastupitelstvo opatření obecné povahy vydalo (§ 101a odst. 3 s. ř. s.). V takové situaci nelze náklady vynaložené v řízení před soudem považovat za součást běžné úřední činnosti odpůrce a ten má právo na jejich náhradu v plné výši (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).*“ Rozšířený senát tak naznačil situaci, za které je třeba náklady na zastoupení advokátem považovat za náklady přesahující běžnou úřední činnost. V nyní posuzované věci je žalovaným Magistrát hl. m. Prahy, který zcela jistě disponuje dostatečným odborným aparátem k hájení svých zájmů před soudem (viz shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. července 2021, č. j. 1 As 91/2021-76). Náklady na zastoupení žalovaného advokátem proto soud nepovažuje za odůvodněné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. října 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu